

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ**

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПАКЕТ ПРОГРАМИ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

ВЕТЕРИНАРНА МЕДИЦИНА

Другого (магістерського) рівня вищої освіти
ступеня вищої освіти Магістр

за спеціальністю 211 Ветеринарна медицина
галузі знань 21 Ветеринарна медицина

Кваліфікація: магістр з ветеринарної медицини

Професійна кваліфікація: лікар ветеринарної медицини

м. Полтава, 2020 рік

Загальна характеристика освітньо-професійної програми

Галузь знань: 21 Ветеринарна медицина

Спеціальність: 211 Ветеринарна медицина

Об'єкти вивчення та діяльності: система заходів, спрямованих на визначення: змін в органах і системах організму за різного фізіологічного стану; клінічних проявів захворювання та результатів лабораторних досліджень; анамнестичних даних; сутності та динаміки розвитку фізіологічних процесів, які виникають в організмі тварин під впливом різних факторів; рішень щодо вибору методів і засобів утримання, годівлі, діагностики, лікування тварин та профілактики заразних і незаразних хвороб; сутності процесів виготовлення, зберігання та переробки біологічної сировини; моніторингу щодо поширення хвороб різної етіології та біологічного забруднення довкілля; інноваційних підходів для вирішення проблемних ситуацій професійного або соціального походження.

Цілі навчання: формування у майбутнього фахівця здатності розв'язувати складні завдання та проблеми у галузі ветеринарної медицини, що потребує проведення відповідних досліджень чи впровадження інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.

Теоретичний зміст предметної області: включає знання будови і функції всіх органів та систем організму за норми і патології, шляхи впливу на їх функцію з метою її нормалізації, а також знання заходів з профілактики хвороб різної етіології.

Інтегральна компетентність

Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі ветеринарної медицини, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.

Загальні компетентності (ЗК)

1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу і синтезу.
2. Здатність до пошуку, оброблення інформації з різних джерел.
3. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
4. Знання та розуміння предметної галузі та професії.
5. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.
6. Здатність спілкуватися іноземною мовою.
7. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.
8. Здатність проведення досліджень на відповідному рівні.
9. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами інших галузей знань/видів економічної діяльності).
10. Здатність працювати в міжнародному контексті.
11. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.
12. Прагнення до збереження навколишнього середовища.
13. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
14. Здатність приймати обґрунтовані рішення.

15. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадського (вільного, демократичного) суспільства, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина.
16. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технології, вести здоровий спосіб життя.
17. Здатність працювати в команді та навички міжособистісної взаємодії.

Фахові компетентності спеціальності (ФК)

1. Здатність встановлювати особливості будови і функціонування клітин, тканин, органів, їх систем та апаратів організму тварин різних класів і видів – ссавців, птахів, комах (бджіл), риб та інших хребетних.
2. Здатність використовувати інструментарій, спеціальні пристрої, прилади, лабораторне обладнання та інші технічні засоби для проведення необхідних маніпуляцій під час виконання професійної діяльності.
3. Здатність дотримуватися правил охорони праці, асептики та антисептики під час здійснення фахової діяльності.
4. Здатність проводити клінічні дослідження з метою формулювання висновків щодо стану тварин чи встановлення діагнозу.
5. Здатність застосовувати методи і методики патолого-анатомічної діагностики хвороб тварин для встановлення остаточного діагнозу та причин їх загибелі.
6. Здатність здійснювати відбір, пакування, фіксування і пересилання проб біологічного матеріалу для лабораторних досліджень.
7. Здатність організовувати і проводити лабораторні та спеціальні діагностичні дослідження й аналізувати їх результати.
8. Здатність планувати, організовувати та реалізовувати заходи з лікування тварин, хворих на незаразні, інфекційні та інвазійні хвороби.
9. Здатність проводити акушерсько-гінекологічні та хірургічні заходи і операції.
10. Здатність розробляти стратегії безпечного, санітарно-обумовленого утримання тварин.
11. Здатність застосовувати знання з біобезпеки, біоетики та добробуту тварин у професійній діяльності.
12. Здатність розробляти та реалізовувати заходи, спрямовані на захист населення від хвороб, спільних для тварин і людей.
13. Здатність розробляти стратегії профілактики хвороб різної етіології.
14. Здатність проводити судово-ветеринарну експертизу.
15. Здатність організовувати нагляд і контроль виробництва, зберігання, транспортування та реалізації продукції тваринного і рослинного походження.
16. Здатність оберігати довкілля від забруднення відходами тваринництва, а також матеріалами та засобами ветеринарного призначення.

17. Здатність здійснювати маркетинг і менеджмент ветеринарних засобів і послуг у ветеринарній медицині.
18. Здатність використовувати спеціалізовані програмні засоби для виконання професійних завдань.
19. Здатність здійснювати просвітницьку діяльність серед фахівців, працівників галузі та населення.
20. Здатність організовувати, здійснювати і контролювати документообіг під час професійної діяльності.
21. Здатність організовувати роботу відповідно до вимог охорони праці, цивільного захисту.
22. Здатність визначати поживність кормів, норми годівлі тварин при різній продуктивності; складати повноцінні раціони, відбирати середню пробу кормів для аналізу та готувати корми для аналізу, оцінювати якість кормів.

Програмні результати навчання

1. Знати і грамотно використовувати термінологію ветеринарної медицини.
2. Визначати суть фізико-хімічних і біологічних процесів, які відбуваються в організмі тварин у нормі та за патології.
3. Установлювати зв'язок між клінічними проявами захворювання та результатами лабораторних досліджень.
4. Використовувати інформацію із вітчизняних та іноземних джерел для розроблення діагностичних, лікувальних і підприємницьких стратегій.
5. Збирати анамнестичні дані під час реєстрації та обстеження тварин, знаходити рішення щодо вибору ефективних методів діагностики, лікування та профілактики хвороб тварин.
6. Розуміти сутність процесів виготовлення, зберігання та переробки біологічної сировини
7. Здійснювати моніторинг причин поширення хвороб різної етіології та біологічного забруднення довкілля відходами тваринництва, а також матеріалами та засобами ветеринарного призначення.
8. Здійснювати облікову звітність під час фахової діяльності.
9. Пропонувати та використовувати доцільні інноваційні методи і підходи вирішення проблемних ситуацій професійного походження.
10. Формулювати висновки щодо ефективності обраних методів і засобів утримання, годівлі та лікування тварин, профілактики заразних і незаразних хвороб, а також виробничих і технологічних процесів на підприємствах з утримання, розведення чи експлуатації тварин різних класів і видів.
11. Розробляти карантинні та оздоровчі заходи, методи терапії, профілактики, діагностики та лікування хвороб різної етіології.
12. Розробляти заходи, спрямовані на захист населення від хвороб, спільних для тварин і людей.
13. Узагальнювати та аналізувати інформацію щодо ефективності роботи ветеринарних фахівців різного підпорядкування.

14. Знати правила та законодавчі нормативні акти щодо нагляду і контролю виробництва, зберігання, транспортування та реалізації продукції тваринного і рослинного походження.
15. Розуміти логічну послідовність дій та вміти оформляти відповідну документацію під час проведення судово-ветеринарної експертизи.
16. Знати правила зберігання різних фармацевтичних засобів та біопрепаратів, шляхів їх ентерального чи парентерального застосування, розуміти механізм їх дії, взаємодії та комплексної дії на організм тварин.
17. Знати принципи та методи маркетингу і менеджменту ветеринарних засобів і послуг у ветеринарній медицині.
18. Знати правила та вимоги біобезпеки, біоетики та добробуту тварин.
19. Здійснювати просвітницьку діяльність серед працівників галузі та населення.
20. Володіти спеціалізованими програмними засобами для виконання професійних завдань.
21. Застосовувати знання з охорони праці, цивільного захисту при розробці критеріїв прийняття і реалізації управлінських рішень з використанням відповідних методів та принципів у сфері професійної діяльності.
22. Спілкуватись в усній та письмовій формі державною, іноземною мовою у професійній діяльності.
23. Застосовувати набуті теоретичні знання для розв'язання практичних завдань та змістовно інтерпретувати отримані результати, володіти системою рухових умінь і навичок.
24. Виявляти навички самостійної роботи, гнучкого мислення, відкритості до нових знань.

2. ОПИС ДИСЦИПЛІН

2.1. Шифр. ОК 3

2.2. Назва. Травматологія та ортопедія

2.3. Тип. Вибіркова

2.4. Рік навчання. 2

2.5. Семестр. 3

2.6. Кількість кредитів ЄКТС. 3,0

Метою викладання навчальної дисципліни «Ветеринарна травматологія та ортопедія» є підготовка магістрів зі спеціальності до самостійної фахової та наукової роботи та поглиблення їх теоретичних знань та відпрацювання практичних навичок з обраного напрямку.

Завдання: отримання теоретичних передумов студентами практичних навичок з питань: поєднання ветеринарно-технологічних заходів, що забезпечують оптимальну ефективність масових профілактичних та лікувально-хірургічних обробок тварин, з урахуванням технологічних процесів тваринницьких комплексів різного типу. Вирішувати гострі проблеми з кістками і суглобами, обумовлені механічними пошкодженнями.

2.7. Компетентності:

загальні:

- Здатність до абстрактного мислення, аналізу і синтезу.
- Здатність до пошуку, оброблення інформації з різних джерел.
- Знання та розуміння предметної галузі та професії.
- Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.
- Прагнення до збереження навколишнього середовища.

фахові (предметні, спеціальні): .

• Здатність встановлювати особливості будови і функціонування клітин, тканин, органів, їх систем та апаратів організму тварин різних класів і видів – ссавців, птахів, комах (бджіл), риб та інших хребетних.

• Здатність використовувати інструментарій, спеціальні пристрої, прилади, лабораторне обладнання та інші технічні засоби для проведення необхідних маніпуляцій під час виконання професійної діяльності.

• Здатність застосовувати знання з біобезпеки, біоетики та добробуту тварин у професійній діяльності.

• Здатність організувати нагляд і контроль виробництва, зберігання, транспортування та реалізації продукції тваринного і рослинного походження.

• Здатність оберігати довкілля від забруднення відходами тваринництва, а також матеріалами та засобами ветеринарного призначення.

Програмні результати навчання.

1. Знати і грамотно використовувати термінологію ветеринарної медицини.

2. Установлювати зв'язок між клінічними проявами захворювання та результатами лабораторних досліджень.

3. Збирати анамнестичні дані під час реєстрації та обстеження тварин, знаходити рішення щодо вибору ефективних методів діагностики, лікування та профілактики хвороб тварин.

4. Пояснювати сутність та динаміку розвитку фізіологічних процесів, які виникають в організмі тварин під впливом факторів зовнішнього середовища, дії інфекційних агентів, хірургічних та акушерсько-гінекологічних втручань.

2.8. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

Тема 1. Черепно-мозкові травми у дрібних тварин.

Тема 2. Переломи нижньої щелепи в дрібних тварин.

Тема 3. Травми в ділянці грудної клітини.

Тема 4. Переломи тазу та ортопедія собак.

Тема 5 Вивих надколінника.

Тема 6 Ортопедія коней.

Тема 7 Ламініт.

2.9. Рекомендована література.

1. Тейлор П.М., Хаултон Д. Травматология собак и кошек Перевод с английского языка. Аквариум-Принт. 1999. - 224 с.

2. Дж. Морган., П. Вулвекамп Ренгенологический атлас по травматологии собак и кошек Перевод с английского языка. Аквариум-Принт. 2005. - 240 с.

3. Кристофер Поллитт Конечности лошадей. Иллюстрированный атлас: Мосби: 1995.- 208 с.

4. Хирургия, офтальмология и ортопедия : [Учеб. для сред. спец. учеб. заведений по спец. "Ветеринария"] / В.Б. Борисевич, М.А. Терес, В.Т. Салистый, Киев. - Выща шк. 1988. - 286с.

5. Телятніков А.В., Борисевич В.Б. Комп'ютерна томографія мозкового черепа у собак // Аграрний вісник Причорномор'я: Зб. наук. праць Одеського державного сільськогосподарського інституту. – Одеса, 2000. – Вип.4 (9) – Біологічні, сільськогосподарські та ветеринарні науки. – С. 41 – 46.

2. Телятніков А.В. Комп'ютерна томографія у ветеринарній медицині // Вісник Білоцерківського державного аграрного університету: Зб. наук. праць. – Біла Церква, 2000. – Вип.13 – Ч.1. – С. 95 – 99.

2.10. Методи контролю:

– поточний контроль (ведення конспекту; захист лабораторних робіт; контроль виконання завдань з самостійної роботи; виконання завдань з теми);
– підсумковий контроль – залік.

2.11. Мова викладання. Державна.

2.1. Шифр. ОК 4.

2.2. Назва. Ветеринарне забезпечення біотехнології відтворення та профілактики акушерської і гінекологічної патології у тварин.

2.3. Тип. Обов'язкова.

2.4. Рік навчання. 1.

2.5. Семестр. 1.

2.6. Кількість кредитів ЄКТС. 4.

Мета: поглибити теоретичну та практичну підготовку з особливостей застосування новітніх методів ветеринарної науки при біотехнології відтворення тварин, діагностики, лікування та профілактики акушерських, гінекологічних захворювань та патологій статеві системи плідників, що призводять до неплідності.

Завдання: засвоєння здобувачами вищої освіти:

– новітніх методів біотехнології відтворення тварин; фізіологічних методів регуляції статевого циклу,
– методи ранньої діагностики вагітності, допомоги тваринам при родах та лікуванні патологій післяродового періоду у різних видів тварин.
– поглиблення підготовки з гінекологічної диспансеризації;
– діагностика патології статевих органів самок і самців, що призводять до неплідності, та терапія тварин;
– новітні методи профілактики неплідності та патології молочної залози у с.-г. та домашніх тварин;
– засвоїти методики клінічних і лабораторних досліджень та методи постановки експериментів в умовах господарства;

2.7. Компетентності:

Загальні:

1. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

2. Знання та розуміння предметної галузі та професії.
3. Здатність проведення досліджень на відповідному рівні.
4. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.
5. Прагнення до збереження навколишнього середовища

Фахові:

1. Здатність використовувати інструментарій, спеціальні пристрої, прилади, лабораторне обладнання та інші технічні засоби для проведення необхідних маніпуляцій під час виконання професійної діяльності.
2. Здатність дотримуватися правил охорони праці, асептики та антисептики під час здійснення фахової діяльності.
3. Здатність проводити клінічні дослідження з метою формулювання висновків щодо стану тварин чи встановлення діагнозу
4. Здатність організовувати і проводити лабораторні та спеціальні діагностичні дослідження й аналізувати їх результати
5. Здатність проводити акушерсько-гінекологічні та хірургічні заходи і операції.

Програмні результати:

1. Збирати анамнестичні дані під час реєстрації та обстеження тварин, знаходити рішення щодо вибору ефективних методів діагностики, лікування та профілактики хвороб тварин.
2. Установлювати зв'язок між клінічними проявами захворювання та результатами лабораторних досліджень.
3. Формулювати висновки щодо ефективності обраних методів і засобів утримання, годівлі, профілактики заразних і незаразних хвороб та лікування тварин, виробничих і технологічних процесах, запроваджених у підприємствах.

2.8. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни.

Тема 1. Стимуляція статевої функції корів і телиць. Використання бугаїв-пробників.

Тема 2. Ветеринарний контроль при штучному осіменінні. Трансплантація ембріонів у тваринництві. Нові напрямки біотехнології відтворення.

Тема 3. Діагностика, терапія та профілактика імпотенції плідників.

Тема 4. Діагностика, терапія та профілактика абортів, ранніх та пізніх гестозів у тварин.

Тема 5. Діагностика, терапія та профілактика патологічних родів, затримання посліду та післяродових ускладнень у тварин.

Тема 6. Діагностика, терапія та профілактика хвороб молочної залози у тварин.

Тема 7. Діагностика, терапія та профілактика гінекологічних захворювань тварин.

Тема 8. Нетрадиційні методи лікування у ветеринарному акушерстві і гінекології. Застосування тканинної, стимулюючої, новокаїнової терапії та ін. методів лікування тварин з акушерською та гінекологічною патологією.

2.9. Рекомендована література.

1. Яблонський В.А., Хомін С.П. Калиновський Г.М., Харута Г.Г., Харенко М.І., Завірюха В.І., Любецький В.Й. Ветеринарне акушерство, гінекологія та біотехнологія відтворення тварин з основами андрології. – Вінниця: Нова книга, 2006. – 592с.
2. Студенцов А.П., Шипилов В.С., Субботина Л.Г., Преображенский О.Н. Ветеринарное акушерство и гинекология. - М.: Агропромиздат, 1986. - 480 с.
3. Акатов В.А., Кононов Г.А., Поспелов А.И., Смирнов И.В. Ветеринарное акушерство и гинекология. Ленинград: Колос, 1977. – 656 с.
4. Гришко Д.С. Лекції з ветеринарного акушерства: Навчальний посібник. - Харків: Прапор, 2003.- 400 с.
5. Родин И.И., Тарасов В.Р., Якимчук И.Л. Практикум по акушерству, гинекологии и искусственному осеменению сельскохозяйственных животных. М.: Колос, 1979. – 280 с.
6. Яблонський В.А. Практичне акушерство, гінекологія та штучне осіменіння сільськогосподарських тварин. К.: Урожай, 1995. – 288 с.
7. М.І. Харенко., С.П. Хомин, В.П. Кошовий, та ін. Фізіологія та патологія розмноження дрібних тварин / Навч. посібник. – Суми: ВАТ «Сумська обласна друкарня», видавництво «Козацький вал», 2005. – 554 с.
8. Карпов В.А. Акушерство и гинекология мелких домашних животных. – М.: Росагроиздат, 1990. – 288 с.
9. Словник термінів з відтворення тварин. / За ред.. Харути Г.Г. – К.: Центр учбової літератури, 2012 – 100 с.

2.10. Методи контролю:

- поточний контроль: виконання завдань лабораторних занять, усний контроль відповідно теми заняття (опитування), виконання контрольної роботи (тестових завдань), самостійна робота (опитування, тестові завдання).
- підсумковий контроль – екзамен (екзаменаційні білети).

2.11. Мова викладання. Державна.

2.1. Шифр. ОК 5

2.2. Назва. Глобальна паразитологія

2.3. Тип. Обов'язкова

2.4. Рік навчання. 1

2.5. Семестр. 1, 2

2.6. Кількість кредитів ЄКТС. 7,5

Мета: засвоєння знань по морфо-біологічним особливостям збудників паразитарних хвороб у окремих видів тварин, паразито-хазяїнних відносин, їх діагностики, розробки та впровадження заходів по боротьбі та профілактики з урахуванням виду тварини.

Завдання: опанування здобувачами вищої освіти методів планування та проведення заходів по оздоровленню господарств різної форми власності від інвазійних хвороб; опанування методів зажиттєвої та посмертної лабораторної діагностики протозоозів, гельмінтозів, акарозів та ентомозів тварин з

урахуванням їх видових особливостей; навчитись розробляти біоекологічні заходи профілактики протозоозів, гельмінтозів, акарозів та ентомозів у різних видів тварин.

2.7. Компетентності:

Загальні:

1. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
2. Знання та розуміння предметної галузі та професії.

Фахові:

1. Здатність використовувати інструментарій, спеціальні пристрої, прилади, лабораторне обладнання та інші технічні засоби для проведення необхідних маніпуляцій під час виконання професійної діяльності.
2. Здатність організовувати і проводити лабораторні та спеціальні діагностичні дослідження й аналізувати їх результати.
3. Здатність планувати, організовувати та реалізовувати заходи з лікування тварин, хворих на незаразні, інфекційні та інвазійні хвороби.

Програмні результати навчання.

1. Знати і грамотно використовувати термінологію ветеринарної медицини.
2. Збирати анамнестичні дані під час реєстрації та обстеження тварин, знаходити рішення щодо вибору ефективних методів діагностики, лікування та профілактики хвороб тварин.
3. Здійснювати моніторинг причин поширення хвороб різної етіології та біологічного забруднення довкілля відходами тваринництва, а також матеріалами та засобами ветеринарного призначення.
4. Розробляти карантинні та оздоровчі заходи, методи терапії, профілактики, діагностики та лікування хвороб різної етіології.
5. Здійснювати просвітницьку діяльність серед працівників галузі та населення.

2.8. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

Тема 1. Паразитарні хвороби жуйних тварин

Тема 2. Паразитарні хвороби коней

Тема 3. Паразитарні хвороби свиней

Тема 4. Паразитарні хвороби птиці

Тема 5. Паразитарні хвороби м'ясоїдних тварин

2.9. Рекомендована література.

1. Богач М.В., Березовський А.В., Тараненко І.Л. Інвазійні хвороби свійської птиці: навч. посібник; за ред. А.В. Березовського. Київ: Ветінформ, 2007. 224 с.
2. Інвазійні хвороби коней / В.Ф. Галат та ін.; за ред. В.Ф. Галата. Київ: НАУ, 2008. 152 с.
3. Галат В.Ф., Березовський А.В., Сорока Н.М., Прус М.П. Паразитологія та інвазійні хвороби тварин: підручник; за ред. В.Ф. Галата. К.: Урожай, 2009. 368 с.
4. Посібник з інвазійних, інфекційних та незаразних хвороб свиней: навч. посіб. / Ю.Ю. Довгій та ін.; за ред. Ю.Ю. Довгія. К.: Урожай, 2010. 328 с.

5. Глобальна паразитологія / Галат В. Ф. та ін. Київ: ДІА, 2014. 568 с. + 24 с. іл.

6. Євстаф'єва В. О., Бородай Є. О, Мельничук В. В. Мелофагоз овець: монографія. Полтава: ТОВ НВП «Укрпромторгсервіс», 2020. 93 с.

7. Євстаф'єва В. О., Шендрик Л. І., Гугосьян Ю. А., Мельничук В. В. Стронгілоїдоз коней: монографія. Полтава: Укрпромторгсервіс, 2019. 104 с.

8. Наливайко Л. І., Палій А. П., Євстаф'єва В. О., Родіонова К. О., Івлева О. В. Хвороби хутрових тварин: науково-методичний посібник. К.: Видавничий дім «Кондор», 2019. 412 с.

2.10. Методи контролю:

– поточний контроль (ведення конспекту; захист лабораторних робіт; контроль виконання завдань з самостійної роботи; виконання завдань з теми);
– підсумковий контроль – залік, екзамен.

2.11. Мова викладання. Державна.

2.1. Шифр. ОК 6.

2. 2. Назва. Клінічна фармакологія.

2.3. Тип. Обов'язкова.

2.4. Рік навчання. 2.

2.5. Семестр. 3.

2.6. Кількість кредитів ЄКТС. 3,0.

Мета: навчити здобувачів вищої освіти вибирати оптимальний, найбільш ефективні та найменш небезпечні схеми лікування за захворювань різної етіології.

Завдання: надати здобувачам вищої освіти необхідні теоретичні знання й практичні вміння з питань поєднання ліків різних фармакологічних груп за патологічних станів тварин.

2.7. Компетентності:

Загальні:

1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу і синтезу.
2. Здатність до пошуку, оброблення інформації з різних джерел.
3. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
4. Знання та розуміння предметної галузі та професії.

Фахові:

1. Здатність використовувати інструментарій, спеціальні пристрої, прилади, лабораторне обладнання та інші технічні засоби для проведення необхідних маніпуляцій під час виконання професійної діяльності.
2. Здатність дотримуватися правил охорони праці, асептики та антисептики під час здійснення фахової діяльності.
3. Здатність організовувати і проводити лабораторні та спеціальні діагностичні дослідження й аналізувати їх результати.
4. Здатність планувати, організовувати та реалізовувати заходи з лікування тварин, хворих на незаразні, інфекційні та інвазійні хвороби.
5. Здатність застосовувати знання з біобезпеки, біоетики та добробуту тварин у професійній діяльності.

6. Здатність розробляти стратегії профілактики хвороб різної етіології.

7. Здатність використовувати спеціалізовані програмні засоби для виконання професійних завдань.

Програмні результати навчання:

1. Знати і грамотно використовувати термінологію ветеринарної медицини.

2. Здійснювати моніторинг причин поширення хвороб різної етіології та біологічного забруднення довкілля відходами тваринництва, а також матеріалами та засобами ветеринарного призначення.

3. Формулювати висновки щодо ефективності обраних методів і засобів утримання, годівлі та лікування тварин, профілактики заразних і незаразних хвороб, а також виробничих і технологічних процесів на підприємствах з утримання, розведення чи експлуатації тварин різних класів і видів.

4. Розробляти карантинні та оздоровчі заходи, методи терапії, профілактики, діагностики та лікування хвороб різної етіології.

5. Знати правила зберігання різних фармацевтичних засобів та біопрепаратів, шляхів їх ентерального чи парентерального застосування, розуміти механізм їх дії, взаємодії та комплексної дії на організм тварин.

2.8. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни:

Тема № 1. Загальна клінічна фармакологія. Фармакокорекція отруєнь.

Тема № 2. Фармакотерапія при хворобах нервової системи.

Тема № 3. Схеми лікування при захворюваннях травної системи та печінки.

Тема № 4. Схеми лікування при захворюваннях органів дихання.

Тема № 5. Фармакотерапія при хворобах серцево-судинної системи. Замінники крові.

Тема № 6. Схеми лікування при захворюваннях сечової системи та акушерсько-гінекологічних патологіях.

Тема № 7. Фармакотерапія уразі запалення та імунологічних порушень.

Тема № 8. Препарати для наркозування тварин та анестезії.

2.9. Рекомендована література.

1. Канюка О.І., Файтельберг-Бланк В.Р., Лизогуб Ю.П. та ін. Клінічна ветеринарна фармакологія. Одеса: Астропринг, 2006. 296 с.

2. Клінічна фармакологія : Підручник для студентів і лікарів / [Абдуєва Ф. М., Бичкова О. Ю., Бондаренко І. О. та ін.]; за заг. Ред. М. І. Яблунчанського та В. М. Савченка. Харків, 2011. 405 с.

2.10. Методи контролю:

– поточний контроль (опитування, виконання завдань лабораторної роботи, виконання самостійної роботи (опитування), колоквиум (контрольне опитування)).

– підсумковий контроль – екзамен.

2.11. Мова викладання. Державна.

2.1. Шифр. ОК 07.

2.2. Назва. Спеціальна епізоотологія.

2.3. Тип. Обов'язкова.

2.4. Рік навчання. 1.

2.5. Семестр. 1,2

2.6. Кількість кредитів ЄКТС. 7.

Мета: поглибити розуміння процесів взаємодії збудника інфекційного захворювання з твариною; навчити студентів встановлювати діагноз та диференційний діагноз на основі епізоотологічних, клінічних, патолого-анатомічних даних та результатів сучасних методів лабораторних досліджень інфекційних хвороб тварин; розробляти і обирати найбільш оптимальні шляхи вирішення поставленої задачі щодо заходів боротьби і профілактики з цими захворюваннями з урахуванням вимог сучасності.

Завдання: розробка і вдосконалення спеціальних методів (заходів) профілактики та ліквідації інфекційних хвороб тварин і здійснення активного втручання людини в об'єктивні закономірності епізоотичного процесу.

2.7. Компетентності:

Загальні:

1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу і синтезу.
2. Здатність до пошуку, оброблення інформації з різних джерел.
3. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
4. Знання та розуміння предметної області та розуміння професії.
5. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами інших галузей знань / видів економічної діяльності).
6. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.

Фахові:

1. Здатність організовувати і проводити лабораторні та спеціальні діагностичні дослідження й аналізувати їх результати.
2. Здатність планувати, організовувати та реалізовувати заходи з лікування тварин, хворих на незаразні, інфекційні та інвазійні хвороби
3. Здатність розробляти стратегії профілактики хвороб різної етіології.
4. Здатність здійснювати просвітницьку діяльність серед фахівців, працівників галузі та населення.

Програмні результати навчання:

1. Знати і грамотно використовувати термінологію ветеринарної медицини.
4. Використовувати інформацію із вітчизняних та іноземних джерел для розроблення діагностичних, лікувальних і підприємницьких стратегій.
10. Формулювати висновки щодо ефективності обраних методів і засобів утримання, годівлі та лікування тварин, профілактики заразних і незаразних хвороб, а також виробничих і технологічних процесів на підприємствах з утримання, розведення чи експлуатації тварин різних класів і видів.
11. Розробляти карантинні та оздоровчі заходи, методи терапії, профілактики, діагностики та лікування хвороб різної етіології.

2.8. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни.

Тема № 1 Диференційна діагностика та лікування інфекційних захворювань, спільних для декількох видів тварин.

Тема № 2 Диференційна діагностика повільних інфекцій.

Тема № 3 Особливості сучасної діагностики, заходів боротьби і профілактики вірусних інфекцій.

Тема № 4 Сучасні заходи діагностики, профілактики та лікування мікологічних захворювань.

Тема № 5 Диференційна діагностика інфекційних хвороб свиней.

Тема № 6 Диференційна діагностика інфекційних хвороб великої рогатої худоби.

Тема № 7 Диференційна діагностика інфекційних хвороби дрібної рогатої худоби.

Тема № 8 Диференційна діагностика інфекційних хвороб коней.

Тема № 9 Диференційна діагностика інфекційних хвороб молодняка.

2.9. Рекомендована література

1) Спеціальна епізоотологія [підручник] / А. Ф. Каришева. – К.: Вища освіта, 2002. 703 с.

2) Загальна епізоотологія [підручник] / В. П. Литвин, Б.М.. Ярчук. – К.: Урожай, 1995. 256с.

3) Инфекционные болезни животных [учебник] / Б.Ф. Бессарабов, А.А., Е.С. Воронин; Под ред. А.А. Сидорчука. – М.: Колосс, 2007. 671 с.

4) Практикум із загальної та спеціальної епізоотології (Інфекційні хвороби тварин) [підручник] / А.Ф. Каришева, І.І. Панікар, С.В. Каришев. – Суми: Слобожанщина, 2008. 530 с .

5) Організація профілактичних та оздоровчих заходів при інфекційних хворобах тварин. [методичний посібник] О.Є. Галатюк, М.Л. Радзиховський. – Житомир: Рута, 2013. 456 с.

2.10. Методи контролю:

– поточний контроль: виконання завдань лабораторних занять, Виконання завдань самостійної роботи (Усне опитування).

– підсумковий контроль – екзамен (екзаменаційні білети).

2.11. Мова викладання. Державна.

2.1. Шифр. ОК 8.

2. 2. Назва. Спеціальна пропедевтика, терапія і профілактика внутрішніх хвороб тварин.

2.3. Тип. Обов'язкова.

2.4. Рік навчання. 1.

2.5. Семестр. 1.

2.6. Кількість кредитів ЄКТС. 3,5.

Мета: удосконалення теоретичних знань і практичних навиків розпізнавання хвороб тварин, методології проведення аналізу отриманих даних досліджень тварин. Поглибити теоретичні знання і отримати практичні

навики з обраного напрямку, а також підготувати магістранта до самостійної роботи за вибраною дисципліною.

Завдання: освоїти методики клініко-лабораторних досліджень та методи постановки діагнозу і диференціальної діагностики внутрішніх хвороб тварин; опанувати сучасні методи лікування і профілактики найбільш поширених внутрішніх хвороб тварин; отримати навички аналізу, узагальнення матеріалу з вибраної проблеми при написанні магістерської роботи.

2.7. Компетентності:

Загальні:

1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу і синтезу.
2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
3. Знання та розуміння предметної галузі та професії.
4. Здатність проведення досліджень на відповідному рівні.
5. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.

Фахові:

1. Здатність використовувати інструментарій, спеціальні пристрої, прилади, лабораторне обладнання та інші технічні засоби для проведення необхідних маніпуляцій під час виконання професійної діяльності.

2. Здатність дотримуватися правил охорони праці, асептики та антисептики під час здійснення фахової діяльності.

3. Здатність проводити клінічні дослідження з метою формулювання висновків щодо стану тварин чи встановлення діагнозу.

4. Здатність здійснювати відбір, пакування, фіксування і пересилання проб біологічного матеріалу для лабораторних досліджень.

5. Здатність планувати, організовувати та реалізовувати заходи з лікування тварин, хворих на незаразні, інфекційні та інвазійні хвороби.

6. Здатність організовувати, здійснювати і контролювати документообіг під час професійної діяльності.

7. Здатність визначати поживність кормів, норми годівлі тварин при різній продуктивності; складати повноцінні раціони, відбирати середню пробу кормів для аналізу та готувати корми для аналізу, оцінювати якість кормів.

Програмні результати навчання:

1. Знати і грамотно використовувати термінологію ветеринарної медицини.

2. Визначати суть фізико-хімічних і біологічних процесів, які відбуваються в організмі тварин у нормі та за патології.

3. Установлювати зв'язок між клінічними проявами захворювання та результатами лабораторних досліджень.

4. Збирати анамнестичні дані під час реєстрації та обстеження тварин, знаходити рішення щодо вибору ефективних методів діагностики, лікування та профілактики хвороб тварин.

5. Здійснювати моніторинг причин поширення хвороб різної етіології та біологічного забруднення довкілля відходами тваринництва, а також матеріалами та засобами ветеринарного призначення.

б. Формулювати висновки щодо ефективності обраних методів і засобів утримання, годівлі та лікування тварин, профілактики заразних і незаразних хвороб, а також виробничих і технологічних процесів на підприємствах з утримання, розведення чи експлуатації тварин різних класів і видів.

7. Здійснювати просвітницьку діяльність серед працівників галузі та населення.

2.8. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

Тема № 1. Визначення поняття пропедевтики у ветеринарній медицині.

Тема № 2. Дослідження та терапія тварин з патологіями серцево-судинної системи.

Тема № 3. Дослідження та терапія тварин з патологіями органів дихання.

Тема № 4. Дослідження та лікування тварин з патологіями органів травлення.

Тема № 5. Дослідження та лікування тварин з патологіями печінки.

Тема № 6. Дослідження та терапія тварин з патологіями сечовидільної системи.

Тема № 7. Дослідження та терапія тварин з патологіями нервової системи.

Тема № 8. Дослідження та терапія тварин з патологіями системи крові.

2.9. Рекомендована література.

1. Спеціальна пропедевтика, терапія і профілактика внутрішніх хвороб тварин: навч. посіб. / М. І. Цвіліховський та ін.; за ред. М. І. Цвіліховського. Київ : «ЦП Компринт», 2017. 607 с.

2. Клінічна діагностика хвороб тварин / Левченко В. І. та ін.; за ред. В. І. Левченка і В. М. Безуха. Біла Церква, 2017. 544 с.

3. Внутрішні хвороби тварин / В. І. Левченко та ін.; за ред. В. І. Левченка. Біла Церква, 2012. Ч. 1. 528 с.

4. Внутрішні хвороби тварин / В. І. Левченко та ін.; за ред. В. І. Левченка. Біла Церква, 2015. Ч. 2. 610 с.

5. Клінічна діагностика внутрішніх хвороб тварин / Левченко В. І. та ін.; за ред. В. І. Левченка. Біла Церква, 2004. 608 с.

6. Ветеринарна клінічна біохімія / Левченко В. І. та ін.; за ред. В. І. Левченка і В. В. Влізла. Біла Церква, 2019. 416 с.

7. Методи лабораторної клінічної діагностики хвороб тварин / Левченко В. І. та ін.; за ред. В. І. Левченка. Київ : Урожай, 2010. 470 с.

2.10. Методи контролю:

– поточний контроль: опитування, виконання завдань лабораторної роботи, виконання самостійної роботи (опитування), колоквиум (контрольне опитування).

– підсумковий контроль – екзамен.

2.11. Мова викладання. Державна.

2.1. Шифр. ОК 9.

2. 2. Назва. Хірургічні хвороби тварин з анестезіологією.

2.3. Тип. Обов'язкова.

2.4. Рік навчання. 1.

2.5. Семестр. 1.

2.6. Кількість кредитів ЄКТС. 5.

Мета: удосконалення та поглиблення теоретичних знань і практичних навичок в проведенні різноманітних хірургічних втручань у тварин різних видів, вивчення різних засобів, видів, методів проведення загального та місцевого знеболення, можливі ускладнення, що виникають під час анестезіологічного супроводу тварин, засоби та методи корекції термінальних станів, що виникають при хірургічних захворюваннях.

Завдання: оволодіти сучасними методами загального та місцевого знеболення; освоїти методики анестезіологічного забезпечення оперативних втручань та можливих реанімаційних заходів; уміти проводити їх моніторинг, ставити діагноз, призначати раціональні методи лікування та профілактики; поглибити теоретичну та практичну підготовку з етіопатогенезу і терапії хірургічних захворювань тварин різних видів.

2.7. Компетентності:

Загальні:

1. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
2. Знання та розуміння предметної галузі та професії.
3. Здатність проведення досліджень на відповідному рівні
4. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
5. Здатність приймати обґрунтовані рішення
6. Здатність працювати в команді та навички міжособистісної взаємодії

Фахові:

1. Здатність використовувати інструментарій, спеціальні пристрої, прилади, лабораторне обладнання та інші технічні засоби для проведення необхідних маніпуляцій під час виконання професійної діяльності.
2. Здатність дотримуватися правил охорони праці, асептики та антисептики під час здійснення фахової діяльності.
3. Здатність проводити клінічні дослідження з метою формулювання висновків щодо стану тварин чи встановлення діагнозу.
4. Здатність планувати, організовувати та реалізовувати заходи з лікування тварин, хворих на незаразні, інфекційні та інвазійні хвороби.
5. Здатність проводити акушерсько-гінекологічні та хірургічні заходи і операції.

Програмні результати навчання:

1. Знати і грамотно використовувати термінологію ветеринарної медицини.
2. Збирати анамнестичні дані під час реєстрації та обстеження тварин, знаходити рішення щодо вибору ефективних методів діагностики, лікування та профілактики хвороб тварин.
3. Формулювати висновки щодо ефективності обраних методів і засобів утримання, годівлі та лікування тварин, профілактики заразних і незаразних хвороб, а також виробничих і технологічних процесів на підприємствах з утримання, розведення чи експлуатації тварин різних класів і видів.

4. Розробляти карантинні та оздоровчі заходи, методи терапії, профілактики, діагностики та лікування хвороб різної етіології.

2.8. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни.

Тема №1. Загальне та місцеве знеболення тварин.

Тема №2. Ветеринарна офтальмологія у тварин різних видів.

Тема №3. Ветеринарна стоматологія у тварин різних видів.

Тема №4. Хірургічні хвороби в ділянці голови.

Тема №5. Хвороби в ділянці шиї, грудей та попереку.

Тема №6. Хвороби в ділянці живота.

Тема №7. Хвороби в ділянці таза та хвоста.

Тема №8. Ветеринарна андрологія та урологія тварин.

Тема №9. Хвороби опорно-рухового апарату грудної та тазової кінцівок.

Тема №10. Ветеринарна ортопедія у тварин різних видів.

2.9. Рекомендована література.

1) Анестезиология и аналгезия мелких домашних животных. /пер.с английского ООО «Про Текст».-М.: Аквариум- Принт, 2009. 296 с.

2) Экстренная и интенсивная ветеринарная помощь. Техника выполнения процедур. Хекетт Т.Б., Маззаферро Э.М./ пер. с англ. Дубяга В.В., Логинова Е.И., Пасынков Д.В. и др. – М.: Аквариум-Принт, 2011. 176 с.

3) Спеціальна ветеринарна хірургія: [підручник] / Панько І.С., Власенко В.М., Гамота А. А. та ін. - Біла Церква, 2003. 496 с.

4) Хірургічні хвороби коней: [навч. посібник] / В.Й. Іздепський, О.Г. Стоцький, Р.В. Передера, А.Б. Лазаренко, А.В. Іздепський – Луганськ: Елтон 2, 2010. 300 с.

5) Хірургічні хвороби котів: [навч. посібник] / В.Й.Іздепський, С.М. Масліков, П.А. Руденко та ін. – Луганськ: Елтон-2, 2012. 142 с.

2.10. Методи контролю:

– поточний контроль (ведення конспекту, тестування, виконання лабораторних робіт, виконання завдань самостійної роботи (опитування, конспект), контрольне опитування).

– підсумковий контроль – екзамен.

2.11. Мова викладання. Державна.

2.1. Шифр. ВК

2.2. Назва. Ветеринарне законодавство України та міжнародне ветеринарне право

2.3. Тип. Вибіркова

2.4. Рік навчання. 1

2.5. Семестр. 2

2.6. Кількість кредитів ЄКТС. 4,0

Мета: набуття здобувачами вищої освіти знань та навичок з організації та управління ветеринарними організаціями, підприємствами, ресурсами та виробничими процесами.

Завдання: ознайомлення з структурою ветеринарної медицини, вивчення ветеринарного та міжнародного права України.

2.7. Компетентності:

Загальні:

1. Здатність працювати в міжнародному контексті.
2. Здатність працювати в команді та навички міжособистісної взаємодії.

Фахові:

1. Здатність здійснювати маркетинг і менеджмент ветеринарних засобів і послуг у ветеринарній медицині.
2. Здатність організовувати, здійснювати і контролювати документообіг під час професійної діяльності.

Програмні результати навчання.

1. Знати і грамотно використовувати термінологію ветеринарної медицини.
2. Здійснювати облікову звітність під час фахової діяльності.
3. Узагальнювати та аналізувати інформацію щодо ефективності роботи ветеринарних фахівців різного підпорядкування.

2.8. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

Тема 1. Закон України про ветеринарну медицину.

Тема 2. Законодавчі акти, які регламентують діяльність суб'єктів підприємницької діяльності при здійсненні ветеринарної практики.

Тема 3. Закон України про захист прав споживачів.

Тема 4. Законодавство України про адміністративні порушення в галузі ветеринарної медицини.

Тема 5. Юридична і дисциплінарна відповідальність фахівців.

Тема 6. Законодавчі акти, які регламентують діяльність державних служб ветеринарно-санітарного контролю та нагляду на кордоні та транспорті.

Тема 7. Ветеринарна система України та ЄС щодо захисту споживачів, тварин та навколишнього середовища. Гармонізація українського законодавства у відповідності з нормами і принципами ЄС.

Тема 8. Міжнародні ветеринарні угоди, що впливають на торгівлю.

2.9. Рекомендована література.

1. Аграрне право України / За ред. В.З.Янчука. К., 2000.
2. Правове регулювання ветеринарної справи в Україні / За ред. В.З.Янчука. К., 2002.
3. Яценко І. В., Бондаревський М. М., Кам'янський В. В. Ветеринарне правознавство України: навчальний посібник. Харків: Стиль-Издат, 2013. 418 с.
4. Ветеринарне законодавство України. Збірник нормативно-правових актів / Яценко І. В. та ін. Харків : Стиль-Издат, 2012-2013. Книга перша, друга, третя, четверта.
5. Щербакова Н. С., Передера С. Б., Передера Ж. О., Щербаков Є. А. Зміни у законодавстві України щодо призначення судово-ветеринарних експертиз та порядку залучення експертів. *Вісник Полтавської державної аграрної академії*. 2018. № 1. С. 132–134.

2.10. Методи контролю:

- поточний контроль (ведення конспекту; експрес опитування; захист практичних робіт; написання контрольної роботи).
- підсумковий контроль – залік.

2.11. Мова викладання. Державна.

2.1. Шифр. ВК.

2.2. Назва. Управління, планування та організація ветеринарного бізнесу.

2.3. Тип. Вибіркова.

2.4. Рік навчання. 1.

2.5. Семестр. 2.

2.6. Кількість кредитів ЄКТС. 4.

Мета: сформувати у студента систему компетентностей щодо управління установами ветеринарної медицини, ресурсами, виробничими і біологічними процесами, а також маркетинговою діяльністю спрямованою на задоволення існуючих потреб та отримання прибутку.

Завдання: формування цілісної системи сучасних управлінських поглядів та підходів до організації ветеринарного бізнесу та реалізації ветеринарних послуг та товарів. вироблення у здобувачів вищої освіти лікарського мислення.

2.7 Компетентності:

Загальні:

1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу і синтезу.
2. Здатність до пошуку, оброблення інформації з різних джерел.
3. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

Фахові:

1. Здатність планувати, організовувати та реалізовувати заходи з лікування тварин, хворих на незаразні, інфекційні та інвазійні хвороби.
2. Здатність здійснювати маркетинг і менеджмент ветеринарних засобів і послуг у ветеринарній медицині.
3. Здатність організовувати, здійснювати і контролювати документообіг під час професійної діяльності.

Програмні результати навчання:

1. Пропонувати та використовувати доцільні інноваційні методи і підходи вирішення проблемних ситуацій професійного походження.
2. Знати принципи та методи маркетингу і менеджменту ветеринарних засобів і послуг у ветеринарній медицині.
3. Здійснювати просвітницьку діяльність серед працівників галузі та населення.

2.8. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни.

Тема 1 – Поняття і роль підприємництва у ветеринарній медицині

Тема 2 – Створення власної справи ветеринарного лікаря-підприємця

Тема 3 – Правові основи ветеринарного підприємництва

Тема 4 – Права і обов'язки приватного лікаря ветеринарної медицини

Тема 5 – Порядок державної реєстрації ветеринарного лікаря-підприємця

(фізичної особи) та закладу ветеринарної медицини (юридичної особи).

Тема 6 - Організаційно-правові форми ветеринарного бізнесу

Тема 7- Організація господарської діяльності лікаря-підприємця

Тема 8 – Договірні відносини у діяльності лікарів-підприємців.

Тема 9 – Власність ветеринарних фахівців, ветеринарних установ і організації, оренда ветеринарного майна.

Тема 10 – Ризики ветеринарного підприємництва

Тема 11 – Поняття про менеджмент.

Тема 12 – Організація та організаційний процес

Тема 13 - Функції менеджменту

Тема 14 – Інформація та комунікації

Тема 15 – Менеджер у системі управління ветеринарним закладом

Тема 16 – Управління трудовими ресурсами та конфліктами

Тема 17 – Бізнес-планування у ветеринарному підприємстві

Тема 18 – Менеджмент у ветеринарній медицині

Тема 19 – Управління біологічними процесами (на прикладі епізоотичного процесу)

Тема 20 – Прогнозування як елемент управління біологічними процесами

Тема 21 – Предмет маркетингу

Тема 22 – Маркетингове середовище підприємницького ветеринарного закладу, комплекси маркетингу

Тема 23 – Вивчення ринку ветеринарних товарів і послуг

Тема 24 – Маркетинг у ветеринарній медицині

Тема 25 – Сегментація ринку та визначення ємності ринку

Тема 26 – Ветеринарні товари та послуги

Тема 27 – Методи розповсюдження товарів. Оптова і роздрібна торгівля у ветеринарній медицині.

Тема 28 – Формування попиту та стимулювання збуту

Тема 29 – Ціноутворення на ветеринарні товари і послуги

2.9. Рекомендована література.

1. Корнієнко Л.Є. Менеджмент та маркетинг у ветеринарній медицині: навч. посіб. /Л.Є. Корнієнко, Б.М. Ярчук, Р.В. Тирсін, .М. Царенко, Т.В.Сокольська. К.: Аграрна освіта, 2013. 349 с.

2. Тирсін Р.В. Менеджмент і маркетинг у ветеринарній медицині. Методичні вказівки для забезпечення самостійної роботи студентів з модуля «теоретичні основи менеджменту у ветеринарній медицині» / Р.В. Тирсін, Б.М. Ярчук, Т.М. Царенко. Біла Церква, 2004. 17 с.

3. Тирсін Р.В. Інтегровані маркетингові комунікації в галузі ветеринарної медицини. Методичні вказівки для забезпечення самостійної роботи магістрантів і студентів з курсу «Менеджмент і маркетинг у ветеринарній медицині» Р.В. Тирсін, Б.М. Ярчук, Т.М. Царенко. Біла Церква, 2007. 60 с.

4. Бусол В.О. Приватна практика. Перші кроки /Бусол В.О., В.В. Власенко, В.Т. Лісовенко, А.М. Трохимчук/ Науково-практичне видання. Вінниця, 2004. 179 с.

5. Гарі Армстронг. Маркетинг. Загальний курс /Гарі Армстронг, Філіп Котлер/ «Діалектика».- Москва, Санкт-Петербург, Київ, 2001. 601 с.

6. Филип Котлер. Маркетинг менеджмент. Экспресс-курс/СПБ. Питер, 2004. 496 с.

7. Рабштина В.М. Основи маркетингу в галузях АПК/В.М. Рабштина, В.В. Писаренко, Х.З. Махмудов/Дніпропетровськ, «Зоря». 2002. 411 с.

8. Никитин И. Н., Василевский Н. М. Ветеринарное предпринимательство. Учебн. пособие. М.: Издательство Колос, 2001. 264с.

9. Пасков П.П. Менеджмент ветеринарного бизнеса. Часть 1. М.: MicroVet, 2004. 301 с.

10. Пасков П.П. Менеджмент ветеринарного бизнеса. Часть 2. М.: MicroVet, 2004. 286 с

2.10. Методи контролю:

– поточний контроль: виконання завдань лабораторних занять, усний контроль відповідно теми заняття (у вигляді опитування), виконання контрольної роботи (тестових завдань), самостійна робота (доповіді з презентаціями).

– підсумковий контроль – залік.

2.11. Мова викладання. Державна.

2.1. Шифр. ВК

2.2. Назва. Інфекційні хвороби гідробіонтів

2.3. Тип. Вибіркова

2.4. Рік навчання. 2.

2.5. Семестр. 3.

2.6. Кількість кредитів ЄКТС. 4.

Мета: Мета вивчення навчальної дисципліни «Інфекційні хвороби гідробіонтів» отримання знань про розповсюдження, епізоотологію інфекційних хвороб гідробіонтів різної етіології, методах діагностики та лікування, засобах профілактики і боротьби. Ознайомлення здобувачів вищої освіти з основними технологіями профілактики інфекційних хвороб гідробіонтів, методами діагностики, лікувальними і профілактичними заходами при цих хворобах.

Завдання: - формування у здобувача вищої освіти розуміння патогенної дії мікроорганізмів, вірусів, і грибів на організм гідробіонтів та патогенезу обумовлених ними інфекційних хвороб, формування розуміння фундаментальних засобів діагностики, лікування і профілактики.

2.7. Компетентності:

Загальні:

1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу і синтезу.

2. Здатність до пошуку, оброблення інформації з різних джерел.

3. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

4 Здатність проведення досліджень на відповідному рівні, приймати обґрунтовані рішення, оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.

Фахові:

1. Здатність організовувати, проводити і аналізувати лабораторні та спеціальні діагностичні дослідження.

2. Здатність планувати, організовувати та реалізовувати заходи з лікування гнотобіотів

3. Здатність розробляти стратегії безпечного, санітарно-обумовленого утримання риб.

4. Здатність розробляти та реалізовувати заходи, спрямовані на захист населення від хвороб, спільних для тварин і людей.

Програмні результати навчання.

Знати методи діагностики, лікування, оздоровлення та профілактики основних інфекційних хвороб гідробіотів, з урахуванням технологічних процесів у рибництві.

2.8. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

Тема 1. Методи діагностики хвороб гідробіотів.

Епізоотологічні, ветеринарно-санітарні, гідрохімічні, бактеріологічні, вірусологічні, мікологічні, клінічні, гематологічні, патологоанатомічні дослідження.

Тема 2. Особливості перебігу інфекційних захворювань гідробіотів різної етіології.

Вплив порушень ветеринарно-санітарних умов утримання, годівлі, на виникнення інфекційних хвороб гідробіотів, що викликаються різноманітними патогенами (віруси, бактерії, риккетсії, гриби).

Тема 3. Методи терапевтичних обробок, профілактики та оздоровлення у рибництві від інфекційних хвороб гідробіотів.

Терапевтичні обробки гідробіотів та водоймищ при інфекційних хворобах різної етіології; специфічні і неспецифічні заходи профілактики та ліквідації інфекційних хвороб гідробіотів; комплекс заходів (рибогосподарсько-меліоративні, агро-меліоративні, ветеринарно-санітарні, лікувально-профілактичні), які необхідно проводити для попередження виникнення інфекційних хвороб гідробіотів.

2.9. Рекомендована література.

1. Бауэр О.Н., Мусселиус В.А, Стрелков Ю.А. Болезни прудовых рыб. М. Легкая и пищевая промышленность, 1981. – 320 с.

2. Болезни рыб. Справочник. Под.ред. Осетрова В.С.. - М.ВО «Агропромиздат», 1989. – 288 с.

3. Ванятинский В.Ф., Мирзоева Л.М., Поддубная А.В. Болезни рыб. М.: Пищевая промышленность, 1979. - 232 с.

4. Грищенко Л.И., Акбаев М.Ш, Васильков Г.В. Болезни рыб и основы рыбоводства. –М.: Колос, 1999. – 456 с. (Учебник для высших учебных заведений).

5. Головина Н.А., Стрелков Ю.Ф., Воронин В.Н., Головин П.П., Евдокимова Е.Б., Юхименко Л.Н. Ихтиопатология. Учебник для вузов. М.: Мир, 2007. 448 с.

6. Головина Н.А. и др. Ихтиопатология. [2 изд., перераб. и доп.] М.: Колос, 2010. 511 с.

7. Ихтиопатология. Бауэр О.Н., Мусселиус В.А., Николаева В.М., Ю.А.Стрелков. – М.: Пищевая промышленность, 1977. – 432 с.

Інформаційні ресурси:

1. www.nbuv.gov.ua Офіційний сайт Національної бібліотеки України імені В.І.Вернадського.

2. vet.gov.ua Держпродспожив служба України

3. <http://www.oie.int/en> Міжнародне Епізоотичне Бюро (МЕБ)

4. <http://www.scivp.lviv.ua/home.html> Державний науково-дослідний контрольний інститут ветеринарних препаратів та кормових добавок

5. <http://iekvm.kharkov.ua/> Інститут експериментальної та клінічної ветеринарної медицини

6. <http://www.biotestlab.net/> НПП «Био-Тест-Лаборатория»

7. <http://vet.in.ua/> Ветеринарний інформаційний ресурс України

8. <http://www.vetlabresearch.gov.ua/> Державний науково-дослідний інститут з лабораторної діагностики та ветеринарно-санітарної експертизи (ДНДІЛДВСЕ)

2.10. Методи контролю:

– поточний контроль: виконання завдань лабораторних занять, усний контроль відповідно теми заняття (у вигляді опитування), виконання контрольної роботи (тестових завдань), самостійна робота (доповіді з презентаціями).

– підсумковий контроль – залік

2.11. Мова викладання. Державна.

2.1. Шифр. ВК.

2. Назва. «Терапія і профілактика внутрішніх хвороб хутрових звірів, птиці і риб»

2.3. Тип. Вибіркова.

2.4. Рік навчання. 2.

2.5. Семестр. 3.

2.6. Кількість кредитів ЄКТС. 4,0.

Мета: оволодіння здобувачами вищої освіти теоретичних і практичних знань з терапевтичної техніки, поведінкових реакцій тварин, птиці та риб, етіопатогенезу, симптомокомплексу хвороб, нових ефективних методів лікування та профілактики, інтерпретації одержаних результатів, основами клінічного лікарського мислення.

Завдання: набуття навичок та вмінь здобувачами вищої освіти з діагностики, лікування та профілактики хвороб хутрових звірів, птиці і риб, а також розробки і впровадження у практику комплексу загальних

профілактичних заходів з метою попередження виникнення внутрішніх хвороб.

2.7. Компетентності:

Загальні:

1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу і синтезу.
2. Здатність до пошуку, оброблення інформації з різних джерел.
3. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
4. Знання та розуміння предметної галузі та професії.

Фахові:

1. Здатність використовувати інструментарій, спеціальні пристрої, прилади, лабораторне обладнання та інші технічні засоби для проведення необхідних маніпуляцій під час виконання професійної діяльності.

2. Здатність встановлювати особливості будови і функціонування клітин, тканин, органів, їх систем та апаратів організму тварин різних класів і видів – ссавців, птахів, комах (бджіл), риб та інших хребетних.

3. Здатність дотримуватися правил охорони праці, асептики та антисептики під час здійснення фахової діяльності.

4. Здатність проводити клінічні дослідження з метою формулювання висновків щодо стану тварин чи встановлення діагнозу.

5. Здатність організовувати і проводити лабораторні та спеціальні діагностичні дослідження й аналізувати їх результати.

6. Здатність планувати, організовувати та реалізовувати заходи з лікування тварин, хворих на незаразні, інфекційні та інвазійні хвороби.

7. Здатність розробляти стратегії профілактики хвороб різної етіології.

Програмні результати навчання:

1. Знати і грамотно використовувати термінологію ветеринарної медицини.

2. Визначати суть фізико-хімічних і біологічних процесів, які відбуваються в організмі різних класів і видів у нормі та за патології.

3. Збирати анамнестичні дані під час реєстрації та обстеження тварин різних класів і видів, птиці, риб, знаходити рішення щодо вибору ефективних методів діагностики, лікування та профілактики хвороб.

4. Формулювати висновки щодо ефективності обраних методів і засобів утримання, годівлі та лікування тварин, профілактики заразних і незаразних хвороб, а також виробничих і технологічних процесів на підприємствах з утримання, розведення чи експлуатації тварин різних класів і видів.

2.8. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни:

Тема № 1. Зоогігієнічні вимоги до утримання хутрових звірів та птиці.

Тема № 2. Проведення заходів з метою профілактики виникнення патологій у риб.

Тема № 3. Хвороби органів дихання хутрових звірів, птиці та риб.

Тема № 4. Хвороби органів апарату травлення

Тема № 5. Хвороби нирок і сечових шляхів.

Тема № 6. Хвороби спричинені порушенням обміну речовин у хутрових звірів.

Тема № 7. Хвороби спричинені порушенням обміну речовин у птиці.

Тема № 8. Хвороби шкірного покриву в хутрових звірів.

2.9. Рекомендована література.

1. Внутрішні хвороби тварин / Левченко В. І. та ін.; за ред. В. І. Левченка. Біла Церква, 2012. Ч. 1. 528 с.

2. Внутрішні хвороби тварин / Левченко В. І. та ін.; за ред. В. І. Левченка. Біла Церква, 2015. Ч. 2. 610 с.

3. Загальна терапія і профілактика внутрішніх хвороб тварин: практикум / В. І. Левченко та ін. Біла Церква, 2000. 224 с.

4. Годівля сільськогосподарських тварин / І. І. Ібатуллін та ін. Вінниця : Нова книга, 2007. 616 с.

5. Наливайко Л., Палий А., Євстаф'єва В. Хвороби хутрових тварин: науково-методичний посібник. Київ : Видавничий дім «Кондор», 2019. 412 с.

6. Микрюкова О. С. Звероводство: учебно-методическое пособие. Пермь : ИПЦ «Прокрость», 2018. 200 с.

7. Кахикало В. Г., Назарченко О. В., Баландин А. А. Звероводство и кролиководство: практическое руководство. СПб. : Из-тво «Лань», 2020. 328 с.

8. Балакирев Н. А., Перельдик Д. Н., Домский И. А. Содержание, кормление и болезни клеточных пушных зверей. СПб. : Изд-ство «Лань», 2021. 272 с.

9. Хмельницький Г. О. Малинін О. О., Куцан О. Г., Духницький В. Б. Ветеринарна токсикологія: підручник. Київ: Аграрна освіта, 2012. 352 с.

10. Епимахова Е. Э., Морозов В. Ю., Селионова М. И. Воспроизводство сельскохозяйственной птицы. СПб. : Изд-ство «Лань», 2019. 60 с.

11. Гордон Р. Ф., Джордан Ф. Т. У. Хвороби птахів. Москва : Агропромиздат, 1985. 295 с.

12. Бессарабов Б. Ф. Незаразные болезни птиц. Москва : Колос С, 2007. 175 с.

13. Вовк Н. І., Божик В. Й. Іхтіопатологія. Київ : Агроосвіта, 2014. 308 с.

14. Абрамов А. В., Мірошніченко А. І., Литвинов О. П. Посібник по діагностиці хвороб водних тварин. Частина І: Хвороби риб. Київ : АртЕК, 2005. 180 с.

15. Давыдов О. Н., Темниханов Ю. Д. Болезни пресноводных рыб. Киев : Ветинформ, 2004. 543с.

16. Давыдов О. Н., Исаева Н. М., Куровская Л. Я. Диагностические показатели в ихтиопатологии. Киев: Институт зоологии НАН Украины, 1999.154 с.

2.10. Методи контролю:

– поточний контроль (опитування, виконання завдань лабораторної роботи, виконання самостійної роботи (опитування), колоквиум (контрольне опитування)).

– підсумковий контроль – залік.

2.11. Мова викладання. Державна.

2.1. Шифр. ВК

2.2. Назва. Основи ультразвукової діагностики

2.3. Тип. Вибіркова.

2.4. Рік навчання. 2.

2.5. Семестр. 3.

2.6. Кількість кредитів ЄКТС. 4.0.

Мета: Сформувати у студентів навички ультразвукових діагностичних методів при дослідженні різних органів та систем за норми та патології.

Завдання: Оволодіти методами ультразвукової діагностики, навчитися аналізувати ультразвукові зображення та порівнювати їх з даними клінічних та лабораторних обстежень тварин.

2.7. Компетентності:

загальні: Здатність до пошуку, оброблення інформації з різних джерел, здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях, навички використання інформаційних і комунікаційних технологій, здатність проводити дослідження на відповідному рівні, Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт, здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями, здатність приймати обґрунтовані рішення.

фахові: Здатність встановлювати особливості будови і функціонування клітин, тканин, органів, їх систем та апаратів організму тварин різних класів і видів – ссавців, птахів, комах (бджіл), риб та інших хребетних, здатність використовувати інструментарій, спеціальні пристрої, прилади, лабораторне обладнання та інші технічні засоби для проведення необхідних маніпуляцій під час виконання професійної діяльності, здатність дотримуватися правил охорони праці, асептики та антисептики під час здійснення фахової діяльності, здатність проводити клінічні дослідження з метою формулювання висновків щодо стану тварин чи встановлення діагнозу, здатність організовувати і проводити лабораторні та спеціальні діагностичні дослідження й аналізувати їх результати.

Програмні результати навчання:

1. Знати і грамотно використовувати термінологію ветеринарної медицини.

2. Визначати суть фізико-хімічних і біологічних процесів, які відбуваються в організмі тварин у нормі та за патології.

3. Збирати анамнестичні дані під час реєстрації та обстеження тварин, знаходити рішення щодо вибору ефективних методів діагностики, лікування та профілактики хвороб тварин

4. Володіти спеціалізованими програмними засобами для виконання професійних завдань.

2.8. Програма навчальної дисципліни:

Тема 1. Історія відкриття ультразвукової діагностики. Фізико-технічні основи ультразвукових методів діагностики.

Тема 2. Ультразвукові системи

Тема 3. Ультразвукова діагностика системи травлення

Тема 4. Ультразвукова діагностика сечовидільної системи

Тема 5. Ультразвукова діагностика статеві системи.

Тема 6. Ультразвукова діагностика опорно-рухового апарату

Тема 7. Ультразвукова діагностика поверхнево-розташованих структур

Тема 8. Ультразвукова діагностика в акушерстві

Тема 9. AFAST та TFAST.

2.9. Рекомендована література.

1. Пенник Д., д'Анжу М. Атлас по ультразвуковой диагностике. Исследования у собак и кошек. 2015. Москва: Аквариум. 504 с.

2. Капустин С.В., Оуэн Р., Пиманов С.И. Ультразвуковое исследование в нефрологии и урологии. 2018. Москва: Аквариум. 104 с.

3. Бушарова Е.В. Основы применения ультразвуковой диагностики у мелких домашних животных. 2013. Москва: НОУДО Институт Ветеринарной Биологии. 99 с.

4. Шабанов А.М., Зорина А.И., Ткачев-Кузьмин А.А. и др. Ультразвуковая диагностика внутренних болезней мелких домашних животных. 2008. Москва: Колосс. 138 с.

5. Клевец М. Ю., Манько В. В., Гальків М. О. Фізіологія людини і тварин. 2011. Львів : ЛНУ імені Івана Франка. 304 с.

2.10. Методи контролю:

– поточний контроль: виконання завдань лабораторних занять, усний контроль відповідно теми заняття (у вигляді опитування), виконання контрольної роботи (тестових завдань), самостійна робота (доповіді з презентаціями).

– підсумковий контроль – залік.

2.11. Мова викладання. Державна.